

[Dohrmann]

fået oplyst, hvor store beløb man i grunden vil spare på sidste etape af den sønderjyske motorvej. De fleste vil være klar over, at motorvejen både i syd, langt ned i Tyskland, og i nord, fra Christiansfeld, og på Fyn er færdigudbygget.

Nu kommer regeringen med et besparelsesforslag på 54 mill. kr.; i ændringsforslaget står der: ministeriet for offentlige arbejder, 70.01: 54 mill. kr., uden nogen specifikation. Under et møde i går i udvalget om offentlige arbejder spurgte vi, hvor man vil spare de penge, og hvor meget man vil hente nede på den sidste etape i Sønderjylland. I dag har vi fået svar fra ministeriet for offentlige arbejder, og det viser sig altså, at man i 1979 vil spare 32,8 mill. kr. og i 1980 28,4 mill. kr., hvorefter man i 1981, hvor denne regering efter al sandsynlighed for længst har sat sine træsko og befinder sig et helt andet sted, vil bevilge 14 mill. kr. mere.

Jeg ved, at uanset hvad denne regering foreslår, vil der altid være et flertal for det. Vi har nogle grønlændere, som støtter regeringen, vi har et medlem af folketinget, som normalt opholder sig i Spanien, men som, hver eneste gang det kniber for regeringen, kommer hjem og kritikløst stemmer for de forslag, regeringen kommer med.

Derfor vil jeg bare appellere til regeringen, at den endnu en gang overvejer, hvad det i grunden er, den er i færd med. I sommer har der været op til 17 km lange køer nede i Åbenrå og længere mod syd. Nu bliver der en etape mere færdig, og i løbet af kort tid vil vi få problemet oppe i Haderslevområdet. Haderslev, Christiansfeld og Vojens kommuner vil blive meget ilde berørt af dette. Dertil kommer, at der vil komme en masse ekstra udgifter, som man slet ikke har regnet med i disse besparelsesforslag. Derfor er det, når alt kommer til alt, ingen besparelse, det er en udskydelse, bare at flytte nogle problemer over på nogle kommuner, over på Sønderjyllands amt, over på politiet i Haderslev, og hvem der ellers skal løse de problemer.

Vi har allerede fået et par henvendelser fra erhvervsvirksomheder, som påtænker at investere i Haderslevområdet, men som nu simpelt hen ikke tør. Det er da klart: hver eneste gang man kommer i den situation, at man hverken ved det ene eller det andet, får det nogle konsekvenser, som ingen her i folketinget eller ovre i ministerierne tænker ret me-

get over. Jeg vil altså bare appellere til regeringen, at den tager det meget kraftigt op til revision, for problemerne er meget større, end de syner herovre fra. Vi har for diskuteret 2-sporet kontra 4-sporet motorvej, og jeg har været meget stærk modstander af de 2-sporede motorveje, men hvis situationen er den, at vi bare kan få ført de to spor igen, vil jeg spørge regeringens repræsentanter, om det så i hvert fald ikke kan lade sig gøre i stedet for at udsætte sidste etape, det lille korte stykke, ikke bare ét år, som det er fremgået af udtalelserne til pressen, men 3 år, som det ligger i de svar, vi har fået i dag.

Tove Jørgensen (DKP):

Hr. Camre hævdede i sit indlæg, at komministerne fører overbudspolitik med de ændringsforslag, vi har stillet til finansloven, og nu hører jeg her, at han åbenbart har fået følgeskab af hr. Waldorff.

Jeg vil gerne have hr. Camre til at definere, hvilket overbud der ligger i at foreslå en ændret byrdefordeling mellem stat og kommuner på det sociale område; det er essensen i vores ændringsforslag nr. 267 og 270. Taget under ét er der jo ikke tale om en offentlig merudgift, der er tale om, at vi opkræver pengene til de lovpligtige ydelser over statskatten, der er progressiv, og at vi derefter kan nedsætte kommuneskatterne med et tilsvarende beløb. Det vil betyde, at folk med skattepligtige indkomster på under 120.000 kr. vil få samlede skattelettelser, at folk med skattepligtige indkomster på over 200.000 kr. vil få forhøjelser på ca. 2.000 kr. om året, mens mellemgruppen mellem 120.000 kr. og 200.000 kr. vil få ganske små forhøjelser. Det gælder ikke engang kommuner som København og Århus; de vil nemlig få forhøjelser i alle indtægtsgrupper. Det viser, hvor uretfærdigt bloktilskuddene fordeles, og det viser, at den eneste retfærdige og solidariske løsning på den sociale byrdefordeling er en bedre statsrefusion til de sociale udgifter.

I ændringsforslag nr. 274 om forhøjelser inden for daginstitutionssektoren er der ganske rigtig tale om forhøjelser. Men kan man kalde det overbud at gøre det muligt for kommunerne at leve op til bistandslovens krav om, at der skal være det nødvendige antal daginstitutioner? Er det overbud at gøre institutionerne pædagogisk forsvarlige, så